

ਮਾਨਕ ਬਿਊਰੋ ਅਤੇ ਮਾਨਕਾਂ ਥਾਰੇ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਮਾਨਕ ਬਿਊਰੋ ਦੀ ਐਪ ਥਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਨੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਹੋਣ ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਮਾਨਕ ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ BIS ਸਟੈਂਡਰਡ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੂਜੇ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡਰਡ ਲੇਪਟਾ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਇਸ ਮੌਕੇ ਜੇਤੂ ਟੀਮਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੇ ਕਲੱਬ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ ਤੇ ਰਿਡਰੈਸਮੈਂਟ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਰਦਾਰ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਸੂਚ ਵੱਲੋਂ ਸਟੇਜ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਕੈਂਪਸ ਮੈਨੇਜਰ ਸ.ਸਰਕਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਸਟਾਫ਼ ਨੇ ਮੱਧ ਤੌਰ ਤੇ ਬੀ.ਆਈ.ਐਸ. ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ।

ਅਰਦਾਸ****

ਅਰਦਾਸ ਵਿਚ ਕਿੰਨੀ ਕੁਝ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਗੁਰੂ ਤੇਗਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਪਣੀ ਰਸਨਾ ਤੋਂ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਰਾਸ਼ੀ ਬੜਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਤੂੰ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਏ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਤਾਕਤ ਨਾ ਰਹੇ ਤੇਰਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਆਤਮੇਭਿੱਜ ਕੇ ਉਸ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਤੇ ਦੇਖੀ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ। ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵਿਰਤ ਕਰਕੇ ਅਰਦਾਸ ਰਾਹੀਂ ਕਿੰਨੀ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀ ਤੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਗੁਰ ਜੀ ਦਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਬਲੁ ਛੁਟਕਿਓ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਇਹ ਅੰਦਰ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਹੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਹੁਣ ਬੰਧਨ ਪੈ ਗਏ ਹਨ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਾਇਮ ਕਰ ਸਕਾਂ ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸੰਚਤ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਇੱਥੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਸਿਆ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਦਿਲੋਂ ਅੰਦਰ ਭਿੱਜ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਬੰਧਨ ਵੀ ਤੋੜ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਡਰ ਡਰ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਰਦਾਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਇਰਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਚਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੀਉਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਲੁ ਹੋਆ ਬੰਧਨ ਛੂਟੇ

ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਕਿ ਅਰਦਾਸ ਵਿਚ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਤਾਕਤ ਹੈ।

ਅਰਦਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਿਥੋਂ ਹੋਈ।

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਹੈ।

ਇਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਪਉੜੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਅਰਦਾਸ ਤਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਦਏਆ ਕਰ ਇਸ ਬੱਲਦੇ ਹੋਏ ਭੱਠ ਵਿਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾ ਲੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਰਦਾਸ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਤੇਰੀ ਦੇਹੀ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਸੁਣ ਪਿਆਰੇ ਲੋਕ ਇਹ ਗੱਲ ਆਖਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਖ਼ਾਕ ਤੋਂ ਖੁਰਾਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਖੁਰਾਕ ਤੋਂ ਅੰਨ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅੰਨ ਤੋਂ ਥਿੰਦ ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਜ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਥਿੰਦ। ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਇਹ ਸਰੀਰ ਸਾਡੇ ਹੌਂਦ ਵਿਚ ਆਏ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਜੀਵ ਅਸੀਂ ਲੈਣ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਦਿੱਸਦਾ ਨਹੀਂ ਉਹ ਮਾਤਾ ਦੇ ਕਦਰ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਲੈਂਡਰ ਵਿਚ ਥਾਂ ਮਿਲੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਹੀ ਸੈਲ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸਭ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਮੈਂ ਕਿਸ ਘਰ ਜੰਮਣਾ ਹੈ ਕੌਣ ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹਨ।ਉਹ ਹਰ ਵੇਲੇ ਇਹ ਹੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਬੱਚਾ ਲੈਣ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਅਰਦਾਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਧਿਆਨ। ਜਦੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹ ਤਕਰੀਬਨ ਛੇ ਵਾਰੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੈਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਸੀ ਰੱਬ ਮੇਹਰ ਕਰੀ ਉਹ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਧਿਆਨ ਕਿਤੇ ਲੱਭ ਜਾਏ। ਅਰਦਾਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਤੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੋਵੇ ਬਸ ਇਕ ਕੰਮ ਚੇਤੇ ਰੱਖੀਂ ਬਸ ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਨੇਤਾ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੇਰੀ ਇਕ ਅਰਦਾਸ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਹੇ ਦਾਤਾ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ ਭੁੱਲਣ ਹਾਰਾ ਹਾਂ ਨੀਚ ਹਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪੱਤ ਰੱਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਮੇਰੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬਾਂਹ ਨਹੀਂ ਫੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਲੈ। ਮੇਰੀ ਬੁਧੀ ,ਬਲ ਅਕਲ ਸਭ ਸਾਥ ਛੱਡ ਗਏ ਹਨ। ਅਰਦਾਸ ਕਦੀ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇੜੇ ਹੋਕੇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਚੁਣੌਤੀ !

ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਲ ਝਾਤ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਸੱਚਮੁਚ ਹੀ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਦਸਵੀਂ ਪਾਸ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਕਿਸ ਖੇਤਰ ਵੱਲ ਜਾਇਆ ਜਾਵੇ,ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੁਣੌਤੀ, ਕਿ ਉਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ । ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਇਸ ਕੰਪਿਊਟਰ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ

ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਮਰਜ਼ੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੰਬਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦਿਨ ਬ ਦਿਨ ਇਹਨਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ/ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਨਾਲ, ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੁਝ ਵੀ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਹ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪਾਸ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅੱਖੋ ਤੋਂ ਔਖਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਵੀ ਜਿੱਤਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਭਰ ਲੈਏ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਔਖਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਹੌਂਸਲਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਦਉਪਯੋਗ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਬਣਾ ਕੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਹੀ ਘਬਰਾ ਕੇ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗਵਾ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਕੰਮ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ । ਜਦੋਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬੱਚਿਓ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਉਂਤ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦਾ ਟੀਚਾ ਮਿੱਥ ਲਈਏ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਕੀਤੀ ਅਣਥੱਕ ਮਿਹਨਤ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਟੀਚੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੀ ਸੁਖਦਾਇਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੰਭਵ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਏ ਤਾਂ Impossible ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ । M Possible ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਰੱਖ ਕੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪ੍ਰਮਤਮਾ ਵੀ ਸਾਡਾ ਸਾਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਹਿੰਮਤ-ਏ-ਮਰਦਾ,ਮਦਦ-ਏ -ਖ਼ੁਦਾ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ, ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਹਨਤ ਸਾਰਥਕ ਨਤੀਜੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੁਕਾਬਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਬੋਝ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਮੰਨ ਕੇ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਯਾਦਾਂ ਸੰਗ ਵਕ਼ਤ

ਰੱਬਾ ਉਪਰ ਮੁਲਖ਼ ਵਸਾਇਆ ਕਿਹੜਾ ਜਹਾਨ ਤੁਰ ਗਏ ਆਖ਼ਰ ਮੁੜਕੇ ਆਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਨੀ

ਹੋ ਰੇ ਅੱਖੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੰਝੂ ਮੁੱਕ ਗਏ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਣ ਵਰਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਨੀ

ਤਸਵੀਰਾਂ ਤੱਕ ਤੱਕ ਯਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਵਕ਼ਤ ਲੰਘਾਈਏ ਐਨੇ ਕਾਰਤੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਹੋ ਗਏ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਸੀਨੇ ਲਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਨੀ

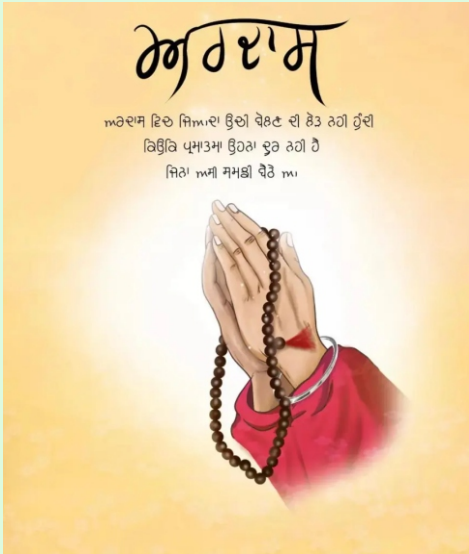
ਕੰਧ ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਮੁਰਤਬ ਣ ਕੇ ਬਹਿ ਗਏ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵੰਡਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਨੀ

ਦੋ ਬੇਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੰਨ ਤਾਂ ਤਰਸੇ ਪਏ ਆ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਘੁੱਟ ਗਲਵੱਕੜੀ ਪਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਨੀ

ਖੌਰੇ ਕਿਹੜੇ ਦਰ ਮੱਲ ਕੇ ਬਹਿ ਗਏ ਸਾਡੇ ਬੂਹੇ ਪੈਰ ਟਿਕਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਨੀ

ਸਾਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਸੰਧੂਆਂ ਜਿਹੜੇ ਸਾਹ ਸੀ ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਨੀ

ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਨੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਨੀ,,,

ਰੱਸੀਆਂ ਤੋਂ ਕਪੜੇ ਉਡਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਤ ਦਾ ਸਫ਼ਾਇਆ ਕੀਤਾ –ਤਰਕਸ਼ੀਲ

ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ,ਮੇਰੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਜਮਹੂਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਭਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੁਬਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਤਰਕ (ਹੁਣ ਮਰਹੂਮ) ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆ ਕੇ ਮਿਲਾਂ।ਉਨਾਂ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਦਿਆ ਹੀ, ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ।ਉਨਾਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਖਨੌਰੀ ਨੇੜਲੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਕੁੱਝ ਰਹੱਸਮਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ।ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਘਰ ਭੂਤ—ਪ੍ਰੇਤ ਖੇਡਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ,ਉਹ ਸਾਡੇ ਜੀਆਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਉਤੇ ਡੰਡੇ ਮਾਰਦੇ ਨੇ ਤੇ ਰੱਸੀ ਤੇ ਟੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ,ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਡਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ,ਰਸੋਈ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੈਲਫਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।ਕਈ ਗਹਿਣੇ ਵੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਆਣਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ,ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਵਡੇਰਾ ਕੁਲਟਿਆ ਹੈ,ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਘਰੇ ਪ੍ਰੇਤ ਆ ਵੜਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੁੱਝ,ਕੋਈ ਕੁੱਝ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਤ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਉਨਾਂ ਵਧੇਰੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਪਰ ਪ੍ਰੇਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰੁੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹੀ।ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਦਿਨ ਲੰਘਾਉਣਾ ਪਹਾੜ ਜਿੱਡਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਜਸਥਾਨ ਕਿਸੇ ਸਿਆਣੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ,ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਇਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਮਿਲਿਆ , ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਘਬਰਾਹਟ/ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਿਆ ।ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ/ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹਾਂ,ਸਾਡੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੂਰ ਕਰੋ।ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ,ਸਾਡੇ ਘਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰੇਤ ਵੜ ਗਿਆ ਹੈ।ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਿੰਨੇ ਮਰਜ਼ੀ ਬੰਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਮੰਗਵਾ ਲਵੋ,ਸਾਰਾ ਖਰਚਾ ਸਾਡਾ ਹੋਵੇਗਾ।ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੱਲ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਆਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਤ ਫੜ ਲਿਆਵਾਂਗੇ। ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ,ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰੇ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰਹੱਸਮਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੌਂਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਕਿਹਾ , “ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਸ ਇਕ ਗੱਲ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣੀ ਪਵੇਗੀ।” ਉਸ ਕਿਹਾ , “ ਜੇ ਇਕ ਲੱਤ ਦੇ ਭਾਰ ਖੜਨ ਨੂੰ ਕਹੋਗੇ ,ਅਸੀ ਇਕ ਲੱਤ ਦੇ ਭਾਰ ਵੀ ਖੜਾਂਗੇ।”

ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਕ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਤਰਕ,ਰਾਣਾ ਸਿੰਘ, ਮੇਰੇ (ਮਾਸਟਰ ਪਰਮਵੇਦ) ਸਮੇਤ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਟੀਮ ਸਬੰਧਤ ਘਰੇ ਜਾ ਪਹੁੰਚੀ । ਘਰੇ ਸਹਿਮ ਭਰਿਆ ਮਹੌਲ ਸੀ।ਸਵੇਰੇ ਟਰੰਕ ਖੋਲ ਰਹੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੀ ਪਿੱਠ ਉੱਤੇ ਡੰਡਾ ਵੀ ਪਿਆ ਸੀ। ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਾਖੀਆਂ ਨੇ ਬਾਹਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।ਮੈਂ ,ਇਕੱਲੇ – ਇਕੱਲੇ ਪ੍ਰਵਾਰਿਕ ਮੈਬਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।

ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੈਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਨਾਖਤ ਕਰ ਲਈ।ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇ ਇਕੱਲੇ—ਇਕੱਲੇ ਮੈਂਬਰ

ਤੋਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ , “ਕੱਪੜੇ ਤੇ ਭਾਂਡੇ ਡਿਗੇ ਦੇਖੇ ਨੇ ,ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ—ਆਪ ਡਿੱਗਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ।ਇੱਕ ਨੇ ਹੀ ਕਿਹਾ , “ ਕੱਪੜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਡਦੇ ਤੇ ਭਾਂਡੇ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸੈਲਫਾਂ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਦੇ ਦੇਖੇ ਹਨ।”

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ , “ਸਵੇਰੇ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਡੰਡਾ ਸੀ।”

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ , “ ਉਹ ਤਾਂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਸੀ।”

ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਿਆ , “ ਕੱਪੜੇ ਤੇਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਡਦੇ ਦਿਖਦੇ ਨੇ?”

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ , “ ਹਾਂ ਜੀ, ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ—ਆਪ ਉੱਡਦੇ ਦਿੱਸਦੇ ਨੇ।”

ਮੇਰੀ ਪਰਖ ਪੱਕੀ ਹੋ ਗਈ।ਮੈਂ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ , “ ਤੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਰਦੀ ਐ?”

ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਤ—ਪ੍ਰੇਤ ਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਇੱਕਦਮ ਘਬਰਾ ਗਈ,ਠਨੰਬਰ ਗਈ।ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੌਂਸਲਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ , “ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ,ਇਹ ਜੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਤੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਚਾਹੇ,ਅਣਚਾਹੇ ,ਜਾਣੇ, ਅਣਜਾਣੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।ਜੇ ਤੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸ ਦੇਵੇਂਗੀ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ । ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੱਸਿਆ/ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ/ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਤੇਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ, ਲਗਾਅ ਜਾਂ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਰਹੇਗੀ ਵੀ।ਜੇ ਤੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸ ਦੇਵੇਂਗੀ, ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।ਹੁਣ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀਆ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।” ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ , “ਸਾਰਾ ਗੇਹਾ ਕੂੜਾ ਮੈਂ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ,ਸਾਰੇ ਦੁਧਾਰੂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਧਾਰ ਮੈਂ ਕਢਦੀ ਹਾਂ ,ਵੱਡੀ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਘਰਵਾਲਾ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਡੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਨਹੀਂ।ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਆਏ ਸਾਲ ਸਾਰੀ ਕਮਾਈ, ਆਪਣੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਲੁਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,ਆਏ ਸਾਲ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਸਿਰਫ ਉਨਾਂ ਲਈ। ਹੁਣ ਸਿਆਣਿਆਂ ਕੋਲ ਭੱਜੇ ਫਿਰਦੇ ਨੇ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਤੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ,ਠੰਢ ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ।ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਭੱਜੇ ਫਿਰਨ ਦਿਓ,ਲੁਟਾਉਣ ਦਿਓ ਪੈਸੇ, ਹੋਣ ਦਿਓ ਦੁਖੀ।”

ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਰਾਜ਼ਗੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਈਆਂ ।ਨਨਾਣ —ਭਰਜਾਈ ਦੇ ਨਿੱਘੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਈ ।ਮੈਂ ਫਿਰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਕਰੇਂਗੀ ? ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ,“ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਹੋਗੇ, ਸੋਡੀ ਹਰ ਗਲ ਮੰਨੂਗੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ । ਗੁੰਮ ਹੋਈਆਂ ਟੁੰਮਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਨਾ ਕਰਿਓ।”

ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ , “ ਸਾਡੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗੜਬੜ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ।ਤੇਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਵਾਵਾਂਗੇ,ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੈਨੂੰ ਤੇ ਤੇਰੇ ਘਰਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਮਾਣ ਸਤਿਕਾਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਵੀ ਘਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ,ਆਮਦਨ ਬਰਾਬਰ ਮਿਲੇਗੀ,ਗਹਿਣੇ ਤੇ ਕੱਪੜੇ ਬਰਾਬਰ ਮਿਲਣਗੇ।”

ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇ ਇਕੱਲੇ—ਇਕੱਲੇ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਅਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇ ਸਮੂਹਕ ਮੈਬਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ।ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਕੇ ਕਿਹਾ , “ ਅੱਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰੇ ਰੱਸੀਆਂ ਤੇ ਪਾਏ ਕੱਪੜੇ ਆਪਣੇ —ਆਪ ਨਹੀਂ ਉਡਣਗੇ ,ਨਾਂ ਹੀ ਭਾਂਡੇ ਸੈਲਫਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਡਿਗਣਗੇ,ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੱਠ ਤੇ ਡੰਡੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇਗਾ।ਜੇ ਟੁੰਮਾਂ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ,ਗੁੰਮ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ।ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਚੀਜਾਂ ਗੁੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ । ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਕੁੱਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੰਨਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ ।ਘਰ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਾਰੇ ਮੈਬਰਾਂ ਨੇ ਰਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਬਰਾਬਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।ਕਿਸੇ ਨੇ ਵਿਹਲੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ।ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਬਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਤੇ ਕੱਪੜੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾ ਕੇ ਦੇਣੇ ਹਨ।ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ।ਖੇਤੀ ਦੀ ਕਮਾਈ,ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਹੀ ਖਰਚਦੀ ਹੈ।”

ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ,ਸਾਡੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

“ਵਧੀਆ ਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਮਹੌਲ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਭੂਤ —ਪ੍ਰੇਤ ਰਫੂ ਚੱਕਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।”

ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰੋ ,ਸੱਭ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ।ਰੱਸੀਆਂ ਤੋਂ ਕੱਪੜੇ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਡੰਡੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਤ ਦਾ ਸਫਾਇਆ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸਹਿਮ ਭਰੇ ਡਰਾਉਣੇ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਗਵਾਰ ਬਣਾ ਕੇ,ਅਸੀਂ ਘਰ ਪਰਤ ਆਏ।

ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਰਾਜ਼ਗੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਈਆਂ ।ਨਨਾਣ —ਭਰਜਾਈ ਦੇ ਨਿੱਘੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਈ ।ਮੈਂ ਫਿਰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਕਰੇਂਗੀ ? ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ,“ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਹੋਗੇ, ਸੋਡੀ ਹਰ ਗਲ ਮੰਨੂਗੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ । ਗੁੰਮ ਹੋਈਆਂ ਟੁੰਮਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਨਾ ਕਰਿਓ।”

ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ , “ ਸਾਡੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗੜਬੜ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ।ਤੇਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਵਾਵਾਂਗੇ,ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੈਨੂੰ ਤੇ ਤੇਰੇ ਘਰਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਮਾਣ ਸਤਿਕਾਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਵੀ ਘਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ,ਆਮਦਨ ਬਰਾਬਰ ਮਿਲੇਗੀ,ਗਹਿਣੇ ਤੇ ਕੱਪੜੇ ਬਰਾਬਰ ਮਿਲਣਗੇ।”

ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇ ਇਕੱਲੇ—ਇਕੱਲੇ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਅਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇ ਸਮੂਹਕ ਮੈਬਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ।ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਕੇ ਕਿਹਾ , “ ਅੱਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰੇ ਰੱਸੀਆਂ ਤੇ ਪਾਏ ਕੱਪੜੇ ਆਪਣੇ —ਆਪ ਨਹੀਂ ਉਡਣਗੇ ,ਨਾਂ ਹੀ ਭਾਂਡੇ ਸੈਲਫਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਡਿਗਣਗੇ,ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੱਠ ਤੇ ਡੰਡੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇਗਾ।ਜੇ ਟੁੰਮਾਂ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ,ਗੁੰਮ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ।ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਚੀਜਾਂ ਗੁੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ । ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਕੁੱਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੰਨਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ ।ਘਰ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਾਰੇ ਮੈਬਰਾਂ ਨੇ ਰਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਬਰਾਬਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।ਕਿਸੇ ਨੇ ਵਿਹਲੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ।ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਬਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਤੇ ਕੱਪੜੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾ ਕੇ ਦੇਣੇ ਹਨ।ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ।ਖੇਤੀ ਦੀ ਕਮਾਈ,ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਹੀ ਖਰਚਦੀ ਹੈ।”

ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ,ਸਾਡੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

“ਵਧੀਆ ਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਮਹੌਲ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਭੂਤ —ਪ੍ਰੇਤ ਰਫੂ ਚੱਕਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।”

ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰੋ ,ਸੱਭ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ।ਰੱਸੀਆਂ ਤੋਂ ਕੱਪੜੇ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਡੰਡੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਤ ਦਾ ਸਫਾਇਆ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸਹਿਮ ਭਰੇ ਡਰਾਉਣੇ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਗਵਾਰ ਬਣਾ ਕੇ,ਅਸੀਂ ਘਰ ਪਰਤ ਆਏ।

ਦੋਗਲਾ

ਉਂਜ ਤਾਂ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਧੜੇ ਸਨ- ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਿਰੋਧੀ ਤੇ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਹਾਮੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋ. ਟੋਚੀ ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਅੰਦਰੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨਾਲ ਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧੜੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਹਾਂ ਨਾਲ ਹੀ

ਵਿਗਾੜਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧੜੇ ਦੇ ਮਨਸ਼ੁਬਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧੜੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਦਾ, ਉਹਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਤੱਕ ਕੱਢਦਾ। ਵਿਰੋਧੀ ਧੜੇ ਦਾ ਮੁਖੀ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਬੰਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਨੁਕਸ ਲੱਭਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਤੇ ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਦਾ, ਉੱਥੇ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਬੋਲਦਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਬੰਤ ਨੇ ਅਧਿਆਪਕ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਰੱਖੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਮਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਹੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਤਿਆਂ ਦੀ ਤਾਈਦ ਕੀਤੀ। ਦੋਗਲੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਾਲਾ ਅਧਿਆਪਕ ਪ੍ਰੋ. ਟੋਚੀ ਉੱਠ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਕਾਫੀ ਚਿਰ ਉਹਨੂੰ ਉਡੀਕਿਆ ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਆਇਆ। ਬਾਕੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੇ ਉਹਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਗੁਰਬੰਤ ਤੇ ਟੋਚੀ ਕਨਟੀਨ ਵਿੱਚ ਆਹਮੇ-ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਬੰਤ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਯਾਰ, ਤੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਦਸਤਖਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਕੇ ਗਿਆ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੇ?” ਟੋਚੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਥ ਲੁਜ਼ ਮੇਸ਼ਨ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਛੇਤੀ ਉੱਠ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸਾਂ।” ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਬੰਤ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਦੋਗਲੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ ਦੇਰ ਨਾ ਲੱਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਉਹ ਕਨਟੀਨ ਤੇ ਬੈਠਾ ਬਰੈੱਡ ਪਕੌੜੇ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

